

Środa, 19 maja 2010 r.

35. podkreśla, że ponieważ przystąpienie do konwencji dotyczy nie tylko instytucji UE, lecz także obywateli Unii, konieczne są konsultacje z Parlamentem Europejskim i jego udział w procesie negocjacji, a ponadto należy natychmiast i w pełni informować Parlament o wszystkich etapach negocjacji, zgodnie z art. 218 ust. 10 TUE;

36. wyraża zadowolenie z potraktowania przez obecną prezydentkę hiszpańską kwestii przystąpienia do UE konwencji jako „sprawy pilnej” oraz z pozytywnego i pomocnego nastawienia Rady Europy w tym względzie; wzywa prezydentkę belgijską i węgierską do podjęcia wszelkich starań w celu jak najszybszego sfinalizowania przystąpienia do konwencji i to w sposób możliwie najprostszy i najbardziej przystępny, tak aby obywatele Unii mogli jak najprędzej korzystać z przystąpienia Unii do EKPC;

37. nalega w kontekście istotnej roli, jaką traktat lizboński powierza Parlamentowi Europejskiemu w odniesieniu do zawarcia porozumienia o przystąpieniu, na należyte informowanie Parlamentu o definiowaniu mandatu negocjacyjnego w sprawie przystąpienia do EKPC oraz na ścisłe włączenie Parlamentu w rozmowy wstępne, jak i w prowadzenie negocjacji dotyczących tego dokumentu, zgodnie z art. 218 TFUE;

38. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.

Konferencja rewizyjna Rzymskiego Statutu Międzynarodowego Trybunału Karnego w Kampali, Uganda

P7_TA(2010)0185

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie Konferencji Rewizyjnej na temat Rzymskiego Statutu Międzynarodowego Trybunału Karnego w Kampali (Uganda)

(2011/C 161 E/13)

Parlament Europejski,

- uwzględniając decyzję Zgromadzenia Państw-Stron, przyjętą na 8. posiedzeniu plenarnym w dniu 26 listopada 2009 r. ⁽¹⁾, o zwołaniu Konferencji Rewizyjnej Rzymskiego Statutu Międzynarodowego Trybunału Karnego w Kampali (Uganda) w dniach od 31 maja do 11 czerwca 2010 r.,
- uwzględniając poprzednie rezolucje i sprawozdania Konferencji Rewizyjnej, a zwłaszcza rezolucję ICC-ASP/7/Res.2 w sprawie procedury nominacji i wyboru sędziów, prokuratora i wiceprokuratorów MTK,
- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Międzynarodowego Trybunału Karnego, w szczególności rezolucję z dnia 19 listopada 1998 r. ⁽²⁾, rezolucję z dnia 18 stycznia 2001 r. ⁽³⁾, rezolucję z dnia 28 lutego 2002 r. ⁽⁴⁾, rezolucję z dnia 4 lipca 2002 r. w sprawie projektu Ustawy o ochronie amerykańskiego personelu służącego za granicą (ASPA) ⁽⁵⁾ oraz rezolucję z dnia 26 września 2002 r. ⁽⁶⁾ i rezolucję z dnia 22 maja 2008 r. ⁽⁷⁾,
- uwzględniając Rzymski Statut Międzynarodowego Trybunału Karnego (MTK) oraz jego wejście w życie dnia 1 lipca 2002 r.,
- uwzględniając deklarację prezydencji Rady w imieniu Unii Europejskiej z dnia 1 lipca 2002 r. w sprawie Międzynarodowego Trybunału Karnego,

⁽¹⁾ Rezolucja ICC-ASP/8/Res.6.

⁽²⁾ Dz.U. C 379 z 7.12.1998, s. 265.

⁽³⁾ Dz.U. C 262 z 18.9.2001, s. 262.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P5_TA(2002)0082.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P5_TA(2002)0367.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P5_TA(2002)0449.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0238.

Środa, 19 maja 2010 r.

- uwzględniając fakt, że zarówno MTK, jak i UE przywiązują dużą wagę do umocnienia państwa prawa oraz poszanowania praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego, jak również do utrzymania pokoju i wzmocnienia bezpieczeństwa międzynarodowego, zgodnie z Kartą Narodów Zjednoczonych i zgodnie z art. 21 ust. 2 lit. b) Traktatu o Unii Europejskiej,
  - uwzględniając fakt, że Rada Unii Europejskiej przyjęła w dniu 16 czerwca 2003 r. wspólne stanowisko 2003/444/WPZiB w sprawie Międzynarodowego Trybunału Karnego ⁽¹⁾, w którym stwierdziła, że poważne zbrodnie objęte jurysdykcją MTK stanowią przedmiot zainteresowania wszystkich państw członkowskich, które zdecydowane są współpracować na rzecz zapobiegania takim zbrodniom i położenia kresu bezkarności ich sprawców oraz których celem jest wspieranie skutecznego funkcjonowania trybunału i zachęcanie do powszechnego wsparcia dla trybunału poprzez propagowanie jak najszerzego udziału w statucie,
  - uwzględniając plan działania w następstwie wspólnego stanowiska ⁽²⁾ przyjętego przez UE w dniu 4 lutego 2004 r. w odniesieniu do koordynacji działań UE, uniwersalności i integralności statutu rzymskiego oraz niezależności i skutecznego funkcjonowania MTK,
  - uwzględniając zestaw wytycznych przyjętych przez UE ⁽³⁾, które określają minimalne zasady, jakie muszą respektować państwa-strony MTK przy zawieraniu dwustronnych umów o niewydawaniu obywateli,
  - uwzględniając szereg decyzji ⁽⁴⁾ przyjętych przez Radę UE w obszarze sprawiedliwości, wolności i bezpieczeństwa w celu zacieśnienia współpracy między państwami członkowskimi w dochodzeniu i ściganiu zbrodni ludobójstwa, zbrodni przeciwko ludzkości i zbrodni wojennych na szczeblu krajowym,
  - uwzględniając program sztokholmski, w którym wzywa się instytucje UE do wsparcia i propagowania działań Unii i państw członkowskich w celu ukrócenia bezkarności oraz w celu walki ze zbrodniami ludobójstwa, zbrodniami przeciwko ludzkości i zbrodniami wojennymi, a w tym kontekście do propagowania współpracy między państwami członkowskimi a MTK,
  - uwzględniając znaczne postępy, jakie poczyniono od momentu wyboru pierwszych sędziów i prokuratora, a także uwzględniając fakt, że trybunał prowadzi obecnie dochodzenia w pięciu krajach (Kenia, Demokratyczna Republika Konga, Sudan/Darfur, Uganda i Republika Środkowoafrykańska),
  - uwzględniając fakt, że Konferencja Rewizyjna MTK stanowi dogodny moment na zastanowienie się nad postęпами trybunału oraz jego pracą w zakresie powstrzymywania konfliktów zbrojnych i rozwiązywania ich, szczególnie w kontekście rezolucji nr 1325 Rady Bezpieczeństwa ONZ w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa,
  - uwzględniając uzasadnienie statutu rzymskiego określające jurysdykcję MTK, w którym zgwałcenie, niewolnictwo seksualne, przymusową prostytutkę, wymuszoną ciążę, przymusową sterylizację oraz „jakiegokolwiek inne formy przemocy seksualnej porównywalnej wagi” uznaje się za zbrodnie przeciwko ludzkości,
  - uwzględniając oświadczenia Rady i Komisji w sprawie Konferencji Rewizyjnej Rzymskiego Statutu Międzynarodowego Trybunału Karnego w Kampali (Uganda),
  - uwzględniając art. 110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że UE jest zagorzałym zwolennikiem MTK, a także wspiera uniwersalny charakter statutu rzymskiego i broni jego integralności w celu ochrony i zwiększenia niezależności, legitymacji i skuteczności sądownictwa międzynarodowego,

⁽¹⁾ Dz.U. L 150 z 18.6.2003, s. 67.

⁽²⁾ Dokument Rady 5742/04.

⁽³⁾ Wytyczne dotyczące umów między państwem-stroną Rzymskiego Statutu MTK a Stanami Zjednoczonymi w sprawie warunków wydawania osób trybunałowi.

⁽⁴⁾ Decyzja Rady 2002/494/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. (Dz.U. L 167 z 26.6.2002, s. 1), ustanawiająca europejską sieć punktów kontaktowych dotyczących osób odpowiedzialnych za ludobójstwo, zbrodnie przeciw ludzkości oraz zbrodnie wojenne; decyzja ramowa 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. (Dz.U. L 190 z 18.7.2002, s. 1) w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi; decyzja 2003/335/WSiSW z dnia 8 maja 2003 r. (Dz.U. L 118 z 14.5.2003, s. 12) dotycząca dochodzenia i ścigania ludobójstwa, zbrodni przeciwko ludzkości i zbrodni wojennych.

Środa, 19 maja 2010 r.

- B. mając na uwadze, że ratyfikacja i wdrożenie statutu rzymskiego przez jak największą liczbę państw była również celem UE w trakcie negocjacji w sprawie rozszerzenia oraz w procesie przystępowania nowych państw członkowskich UE, a także mając na uwadze, że ratyfikacja i wdrożenie statutu rzymskiego powinny stanowić również ważny cel w stosunkach UE z innymi partnerami, w szczególności ze Stanami Zjednoczonymi, Chinami, Rosją i Izraelem,
- C. mając na uwadze, że UE systematycznie dąży do włączenia klauzuli MTK do mandatów negocjacyjnych i porozumień z krajami trzecimi,
- D. mając na uwadze, że poszanowanie, propagowanie i ochrona uniwersalności praw człowieka stanowią część etycznego i prawnego dorobku Unii Europejskiej, a także jedną z podwalin jedności i integralności europejskiej ⁽¹⁾,
- E. mając na uwadze, że w ostatnich dziesięcioleciach wzrosła rola UE jako gracza globalnego,
- F. mając na uwadze, że specjaliści wysłannicy UE wspierają jej strategię polityczną i interesy w targanych konfliktami regionach i krajach, a także odgrywają aktywną rolę w działaniach na rzecz utrwalenia pokoju, stabilności i praworządności,
- G. mając na uwadze, że w kwietniu 2006 r. UE stała się pierwszą organizacją regionalną, która podpisała z MTK umowę o współpracy i pomocy ⁽²⁾,
- H. mając na uwadze, że w ramach instrumentu finansowego na rzecz wspierania demokracji i praw człowieka na świecie UE przekazała w ciągu 10 lat ponad 40 mln EUR na projekty mające na celu wspieranie MTK i międzynarodowego sądownictwa karnego,
- I. mając na uwadze, że Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne AKP-UE aktywnie dbało o to, aby międzynarodowe sądownictwo karne zostało włączone do zmienionej umowy o partnerstwie AKP-UE (umowy z Kotonu), i przyjęło kilka rezolucji mających na celu włączenie walki z bezkarnością do głównego nurtu międzynarodowej współpracy na rzecz rozwoju i odnośnego dialogu politycznego,
- J. mając na uwadze, że Konferencja Rewizyjna stanowi główną możliwość dla państw-stron, jak również dla stron niebędących państwami, społeczeństwa obywatelskiego i innych zainteresowanych stron, do zdecydowanego potwierdzenia swojego zaangażowania w kwestie sprawiedliwości i odpowiedzialności,
- K. mając na uwadze, że państwa-strony skorzystały z szansy, jaką daje Konferencja Rewizyjna, aby wyjść poza proponowane poprawki do statutu rzymskiego i dokonania bilansu MTK ponad 10 lat po jego utworzeniu oraz dokonania szerszej oceny stanu międzynarodowego sądownictwa karnego, koncentrując się na czterech głównych zagadnieniach, tj. komplementarności, współpracy, skutków systemu określonego w statucie rzymskim dla ofiar i poszkodowanych społeczności, a także pokoju i sprawiedliwości,
- L. mając na uwadze, że choć MTK liczy 111 państw-stron, niektóre regiony, takie jak Bliski Wschód, Afryka Północna i Azja, nadal są reprezentowane w niewystarczającym stopniu,
- M. mając na uwadze, że współpraca między państwami, organizacjami międzynarodowymi i MTK jest konieczna dla skuteczności i sukcesu systemu międzynarodowego sądownictwa karnego, w szczególności w zakresie zdolności egzekwowania prawa,
- N. mając na uwadze, że w dniu 19 kwietnia 2010 r. po raz pierwszy od utworzenia MTK zwrócono się do niego z wnioskiem o stwierdzenie braku współpracy ze strony jakiegoś kraju,
- O. mając na uwadze, że zasada komplementarności, na której bazuje statut rzymski, opiera się na założeniu, że dane państwo powinno samo zbadać i w odpowiednich przypadkach ścigać osoby podejrzane o popełnienie przestępstwa na mocy prawa międzynarodowego,

⁽¹⁾ Art. 2, art. 3 ust. 5 i art. 6 Traktatu o Unii Europejskiej.

⁽²⁾ Dz.U. L 115 z 28.4.2006, s. 50.

Środa, 19 maja 2010 r.

- P. mając na uwadze, że w większości sytuacji konfliktowych, w których wymiar sprawiedliwości nie został włączony do procesu pokojowego, miał miejsce powrót do przemocy,
1. potwierdza swoje zdecydowane poparcie dla MTK i jego celów; podkreśla, że statut rzymski został ratyfikowany przez wszystkie państwa członkowskie UE jako niezbędny składnik zasad demokratycznych i wartości Unii i dlatego wzywa państwa członkowskie do pełnego przestrzegania tego statutu jako części dorobku prawnego UE;
  2. podkreśla znaczenie wyboru kraju afrykańskiego – Ugandy – jako gospodarza Konferencji Rewizyjnej i wyraża poparcie dla wniosku trybunału o otwarcie biura łącznikowego z Unią Afrykańską w Addis Abebie, uznając uniwersalny wymiar systemu określonego w statucie rzymskim;
  3. podkreśla znaczenie zasady uniwersalności statutu rzymskiego i apeluje do wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa o aktywne propagowanie przystąpienia do statutu i jego ratyfikacji;
  4. potwierdza swoje stanowisko, że żadne porozumienie w sprawie immunitetu nie może zezwalać na bezkarność jakiegokolwiek osoby oskarżonej o zbrodnie wojenne, zbrodnie przeciwko ludzkości lub ludobójstwo; przyjmuje z zadowoleniem oświadczenie administracji USA, że nie będą zawierane żadne nowe porozumienia o immunitetach oraz wzywa Stany Zjednoczone i ich partnerów do wycofania się z już istniejących umów;
  5. apeluje do państw członkowskich, aby w Konferencji Rewizyjnej były reprezentowane przez przedstawicieli możliwie najwyższego szczebla, w tym głowy państw i rządów, oraz aby publicznie potwierdziły swoje zaangażowanie na rzecz MTK;
  6. zachęca państwa członkowskie, aby złożyły oświadczenia potwierdzające ich zaangażowanie na rzecz MTK oraz zawierające informacje o praktycznych działaniach, które zamierzają podjąć na jego rzecz, zobowiązując się m. in. do wdrożenia statutu rzymskiego, ratyfikacji i wdrożenia porozumienia w sprawie przywilejów i immunitetów trybunału, współpracy z innymi krajami o mniejszych możliwościach w celu propagowania powszechnej akceptacji MTK oraz do potwierdzenia swojego wkładu we wzmocnienie systemu komplementarności i współpracy, w szczególności w zakresie jego skutków dla ofiar i poszkodowanych społeczności, oraz innych obszarów objętych statutem rzymskim;
  7. zdecydowanie popiera włączenie do art. 5 ust. 1 Statutu Rzymskiego zbrodni agresji podlegającej jurysdykcji rzeczowej MTK, wobec której specjalna grupa robocza państw-stron statutu rzymskiego uzgodniła, że dla celów statutu „zbrodnia agresji” oznacza „planowanie, przygotowanie, rozpoczęcie lub przeprowadzenie przez osobę, będącą faktycznie w stanie kontrolować polityczne lub zbrojne działanie państwa lub kierować takim działaniem, aktu agresji, który ze względu na swój charakter, wagę i skalę stanowi wyraźne naruszenie przepisów Karty Narodów Zjednoczonych”;
  8. zdecydowanie stwierdza, że każda decyzja w sprawie definicji przestępstwa agresji musi uznawać niezależność trybunału; zaleca, aby państwa przyjęły wniosek, zgodnie z którym do stwierdzenia, czy popełniono akt agresji, nie jest konieczny żaden filtr jurysdykcji, zanim prokurator MTK będzie mógł rozpocząć dochodzenie; zaleca również, aby w przypadku podjęcia podczas Konferencji Rewizyjnej decyzji, że konieczne jest ustanowienie filtra jurysdykcji, państwa te wymagały, by stwierdzeniem, czy popełniono akt agresji, zajmowała się odpowiednia izba w drodze postępowania sądowego określonego już w statucie rzymskim;
  9. wzywa państwa członkowskie, aby poważnie zaangażowały się w przegląd poprzez aktywny udział w oficjalnych dyskusjach panelowych i imprezach organizowanych przez organizacje społeczeństwa obywatelskiego (i inne zainteresowane strony) przy okazji oficjalnej konferencji;
  10. apeluje do państw członkowskich, aby wykorzystały okazję, jaką daje Konferencja Rewizyjna, i potwierdziły swoje zaangażowanie na rzecz trybunału poprzez konkretne deklaracje dotyczące czterech zagadnień podlegających przeglądowi, a także aby dotrzymały tych zobowiązań;
  11. popiera MTK podczas Konferencji Rewizyjnej w procesie przeglądu każdego etapu wdrażania statutu rzymskiego oraz jego konsekwencji, pamiętając przy tym o ofiarach i poszkodowanych społecznościach;

Środa, 19 maja 2010 r.

12. jest zaniepokojony skutkami systemu określonego w statucie rzymskim dla ofiar oraz osób i społeczności, które ucierpiały w wyniku przestępstw objętych jurysdykcją MTK; za kluczowe uważa zapewnienie ofiarom i poszkodowanym społecznościom dostępu do informacji o trybunale, zagwarantowanie, że rozumieją one, na czym polega jego praca; jest także zdania, że społeczność, która ratyfikowała statut rzymski, powinna w pierwszej kolejności troszczyć się o prawa i interesy ofiar, pamiętając, że MTK jest instytucją sądowniczą, której działalność stanowi uzupełnienie nadrzędnej roli państw w zakresie ochrony, ułatwiania dostępu do wymiaru sprawiedliwości i skutecznego dochodzenia odszkodowań przez ofiary, zarówno w przypadkach indywidualnych, jak i zbiorowych; uważa, że państwa członkowskie powinny:

- aktywnie współpracować, kiedy MTK wydał w odniesieniu do danej osoby nakaz aresztowania, tak aby ułatwić przekazanie tej osoby trybunałowi w celu wydania wyroku;
- uznać innowacyjne narzędzia, którymi dysponuje MTK, przy egzekwowaniu prawa ofiar do sprawiedliwości, w tym możliwość udziału ofiar w postępowaniach toczących się przed MTK i ubiegania się o odszkodowania, przy uwzględnieniu uzupełniającej roli funduszu powierniczego dla ofiar w zapewnianiu odszkodowań i udzielaniu innej pomocy, w tym ochrony świadka; zadbać, aby ofiary i ich prawnicy korzystali z odpowiedniej pomocy i ochrony prawnej;
- dostrzec dotychczasowe postępy, jakie trybunał poczynił w kwestii docierania do poszkodowanych społeczności, zachęcać MTK do dalszej pracy w tym zakresie i podkreślać, jak ważne są misje prowadzone przez MTK w terenie dla zwiększenia oddziaływania MTK na życie ofiar i poszkodowanych społeczności;
- zwrócić szczególną uwagę na grupy marginalizowane w przeszłości, takie jak dzieci, kobiety i ludność autochtoniczną, aby zagwarantować, że międzynarodowe sądownictwo karne nie stanie się narzędziem sprzyjającym powodowaniu szkód i utrzymywaniu stereotypów, których ofiarą mogły paść te osoby;
- ogłosić, że wniosą znaczny wkład finansowy w fundusz powierniczy dla ofiar;
- zaangażować się wspólnie z organizacjami społeczeństwa obywatelskiego w Konferencję Rewizyjną, aby zapewnić odpowiednie uwzględnienie ich opinii, m. in. poprzez udział w imprezach organizowanych w ramach inicjatywy People's Space, tworzonej obecnie przez Human Rights Network;

13. ponawia swój apel do państw członkowskich o zagwarantowanie pełnej współpracy między państwami-stronami, państwami-sygnatariuszami i trybunałem zgodnie z art. 86 statutu rzymskiego, aby osiągnąć cel polegający na tym, że „najpoważniejsze zbrodnie wagi międzynarodowej nie mogą pozostać bezkarne” przy pomocy następujących środków:

- uchwalenie ustawodawstwa krajowego dotyczącego współpracy, zgodnie z częścią IX statutu rzymskiego, o ile dane państwo jeszcze tego nie zrobiło;
- potwierdzenie zobowiązania się do prowadzenia wszelkiej niezbędnej współpracy z trybunałem oraz udzielania mu wszelkiej niezbędnej pomocy bez zastrzeżeń;
- rozważenie kwestii zawierania z trybunałem porozumień ad hoc w zakresie relokacji ofiar i świadków oraz wykonywania orzeczeń trybunału;
- zapewnienie, że współpraca stanie się stałym punktem porządku prac Zgromadzenia Państw-Stron MTK, że będzie się omawiać kwestie faktycznych wyzwań i potrzeb trybunału oraz mierzyć postępy czynione przez poszczególne państwa;

14. z zadowoleniem odnosi się do przeglądu art. 124 Statutu Rzymskiego („postanowienia przejściowe”) i dyskusji nad tym artykułem, który umożliwia państwom wyłączenie swoich obywateli spod jurysdykcji trybunału w sprawach dotyczących zbrodni wojennych przez okres siedmiu lat od ratyfikacji, i wzywa do niezwłocznego usunięcia tego artykułu ze statutu, tak aby prawo miało zastosowanie jednakowo do wszystkich osób podejrzanych o popełnienie zbrodni wojennych na terytorium państw-stron statutu lub przez ich obywateli;

Środa, 19 maja 2010 r.

15. apeluje do państw członkowskich o priorytetowe potraktowanie kwestii zaliczenia wykorzystania pewnych rodzajów broni w kontekście konfliktu zbrojnego niemającego międzynarodowego charakteru do zbrodni wojennych podlegających jurysdykcji trybunału, zgodnie wnioskiem Belgii o wprowadzenie zmian do art. 8 statutu rzymskiego przedłożonym podczas ósmej sesji zgromadzenia państw-stron i uznającym za przestępstwa również stosowanie trucizny, broni zawierającej truciznę, gazów duszących, trujących lub innych, jak również wszelkich analogicznych płynów, materiałów lub urządzeń oraz stosowanie kul, które rozszerzają się lub rozplaszczają w ciele ludzkim, podczas konfliktów zbrojnych niemających międzynarodowego charakteru;
16. podkreśla kwestię skuteczności zasady komplementarności trybunału, która stanowi podstawę całego międzynarodowego sądownictwa karnego (system określony w statucie rzymskim) i w ramach którego uzupełniająca jurysdykcja MTK (wynikająca z zasady pomocniczości) wyraźnie wzmacnia nadrzędne zadanie państw-stron polegające na dochodzeniu i ściganiu przestępstw międzynarodowych;
17. jest głęboko przekonany, że podczas dyskusji w Kampali państwa członkowskie powinny:
- potwierdzić swoje nadrzędne zobowiązanie do dochodzenia i ścigania zbrodni wojennych, ludobójstwa i zbrodni przeciw ludzkości oraz zobowiązać się do zawarcia w swoim ustawodawstwie definicji zbrodni wojennych, ludobójstwa i zbrodni przeciw ludzkości zgodnych ze Statutem Rzymskim;
  - zaangażować się w tzw. pozytywną komplementarność m. in. poprzez podkreślenie konieczności zagwarantowania skuteczności postępowań prowadzonych przez organy krajowe, w tym w krajach, w których istnieje duża potrzeba zagwarantowania sprawiedliwości, tj. w krajach, których dotyczą działania MTK i na których temat MTK przygotowuje wstępną analizę;
  - podkreślić znaczenie wszczynania i realizacji skutecznych postępowań prowadzonych przez organy krajowe oraz zająć się w szczególności brakiem woli politycznej ze strony państw;
  - podkreślić zasadnicze znaczenie budowania woli politycznej państw, aby wypełniały one swoje zobowiązania wynikające z komplementarności, a także podjąć działania zmierzające do zachęcenia państw, aby stanęły po stronie sprawiedliwości, a nie bezkarności;
18. wzywa wszystkie państwa-strony Statutu Rzymskiego, zwłaszcza państwa członkowskie UE, do uchwalenia lub wdrożenia krajowego ustawodawstwa gwarantującego ich pełną współpracę z MTK;
19. apeluje do wszystkich państw-stron Statutu Rzymskiego o zawarcie z trybunałem porozumień w sprawie relokacji ofiar i świadków oraz wykonywania orzeczeń;
20. wzywa Unię, państwa członkowskie i innych międzynarodowych darczyńców do wsparcia procesów związanych z przeprowadzaniem reform oraz działań krajowych w zakresie budowania potencjału, mających na celu wzmocnienie niezależnego systemu sądowniczego, organów ścigania i systemu penitencjarnego we wszystkich krajach rozwijających się, bezpośrednio objętych działalnością komisji ds. przestępstw określonych w Statucie Rzymskim, gwarantując przez to skuteczne wdrażanie zasady komplementarności, a także stosowanie się państw do decyzji trybunału;
21. wzywa państwa-strony do przyjęcia rezolucji opartej na dyskusjach przeprowadzonych w Kampali i podkreślającej wagę skutecznego zapewnienia ofiarom sprawiedliwości w kontekście uczciwych i bezstronnych procesów;
22. apeluje do państw członkowskich UE, aby odnowiły swoje zobowiązanie na rzecz przyszłości MTK;
23. popiera propozycję złożoną przez przedstawicieli wysokiego szczebla państw-stron Rzymskiego Statutu MTK dotyczącą uznania dnia 17 lipca, który jest dniem przyjęcia Statutu Rzymskiego w 1998 r., za Dzień Międzynarodowego Wymiaru Sprawiedliwości w Sprawach Karnych;
24. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel ds. zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Radzie, Komisji, rządóm i parlamentom państw członkowskich i krajów kandydujących.
-